

A MOL 43. lelőhelyen szarmata és késő középkori leletanyagot gyűjtöttünk.

Munkatársak: Balogh Csilla, Lőrinczy Gábor és Türk Attila régészek, valamint az MFM – SZTE Régészeti tanszék hallgatói.

BENDE LÍVIA

273. Nagylók, Felső Garda (Fejér megye) Á

2003. január 29-én terepbejárást végeztünk Fejér megye több településén, ahol légi fotózás alkalmával 2001–2002-ben feltehetően középkori erődítményt lokalizáltunk.

Nagylóktól 1,5–2 km-re D-re, a Budapest–Pécs vasútvonaltól 180–200 m-re K-re, a környezetéből 101–115 m-re kiemelkedő magaspárt tetején található a két mesterséges domb. Ny-ról a domboldal, K-ről egy szélesebb völgy, D-ről pedig egy meredek falú suvadás határolja. Egyedül É-ről közelíthető meg. A keletebbre fekvő nagyobb domb magassága 3–4 m lehetett. Eredeti méreteit csak valószínűsíteni tudjuk, mert Ny-i oldalát földkitermelés során erősen roncsolták. A mesterséges domb teteje kb. 10 m átmérőjű volt. A plató tetején 1 m mély gödör látható. A dombot a K-i oldal kivételével árok veszi körbe, de itt a meredek domboldal határolja.

A másik domb az általunk eddig vizsgált területtől 15–20 m-rel nyugatabbra fekszik, sokkal kisebb, magassága 2–2,5 m. Platójának átmérője is csak 6–8 m. Körülötte árok a helyszínen nem látható, a légi fotón látható egy tompaszögben megtörő árokszakasz, amely a D-i suvadástól indul, és belefut a nagyobb domb árkába. Ennek a dombnak a tetején is gödör található.

A fotó és a helyszíni szemle alapján valószínűsíthető, hogy egy Árpád-kori, a szakirodalomban kisvárként szereplő mottét sikerült lokalizálnunk.

MIKLÓS ZSUZSA – TEREI GYÖRGY

274. Nagymágocs, Ótompahát (Csongrád megye) A

A fent megjelölt lelőhelyen (Nagymágocs 98) 1933–34-ben késő avar kori temető sírjait és Árpád-kori telepobjektumokat tárt fel Csallány Gábor. Az érintett terület déli szomszédságában, a Derekegyház–Orosháza közötti műút déli oldalán azóta gázfogadó állomás épült. A MOL Rt. az ehhez vezető bekötőutat korszerűsíteni kívánta.

2003. október 30–31-én régészeti megfigyelést végeztünk a földmunkálatok ellenőrzésével. A felül 120 cm, alul 40 cm széles, 40 cm mély szikkasztó árok közepén kirajzolódott az 1. objektum foltja. Felülnézetben tojásdad, közepén összeszűkül. Fala függőleges, az északnyugati részen, az aljától számítva 30 cm-re meredek lejtő figyelhető meg. Betöltődése sötétszürke, homogén szubhumusz. Mélysége 192 cm. Hossza 130 cm. Legnagyobb szélessége 88 cm. Lelet: egyetlen, kézzel formált oldaltöredék, mely feltehetően avar kori.

Az objektum funkcióját illetően nagy a bizonytalanság. Tekintettel a lelőhelyen korábban feltárt avar kori sírokra, nem zárhatjuk ki annak a lehetőségét, hogy egy halotti áldozathoz szánt gödörről van szó, csak a rítusnak ez az eleme nem ment teljesebbé. Vagy ha igen, akkor a későbbiek során az itt elhelyezett tárgyak rablás áldozatául estek.

SZABÓ JÁNOS JÓZSEF

275. Nagyrécse határa

(Zala megye) Ő, U, B, Ró, Á, Kk

2003 őszén végeztünk terepbejárást az M7 autópálya Sormás–Nagykanizsa (215,5–206,2 kmsz.) közötti és Nagykanizsa–megyehatár (206,2–186,7 kmsz.) közötti szakaszain. Ezekben a szakaszokon 1992-ben dr. Horváth László, 2001 őszén és 2002 tavaszán Fekete Csanád végzett terepbejárást. Mi 2003-ban már nemcsak a főpályán, hanem az úgynevezett kapcsolódó utak által érintett területeken is elvégeztük a lelőhelyek felderítését.

Bakónaki-patak: A belterület déli részénél, a Bakónaki-patak keleti partján enyhén kiemelkedő dombon, ÉNy–DK hossz tengelyű, 330×180 m kiterjedésű területen elszórtan gyűjtöttünk közelebről meg nem határozható őskori edénytöredékeket, és egy talán késő bronzkori orsógombtöredéket, valamint római kori és középkori cserepeket. A lelőhely (725. sz.) északi része, ahol a leletek zömét találtuk, a mai 7-es úttól északra boronált volt, déli része repcevetés.

Baráka: A falu belterületétől DDNy-ra, közvetlen a Bakónaki-patak Ny-i partja mentén, a patak partja fölé enyhén emelkedő dombhát aljában, közel 500 m hosszán, 120 m szélességben húzódik a lelőhely (716. sz.), amely pontosan követi a megközelítőleg É–D irányban húzódó domboldal alját. A csillámos homokkal soványított Árpád-kori töredékek – köztük egy kereszt alakú fenékbélyeges cserép – jobbára a patak partja mentén, a lelőhely déli felében sűrűsödtek, míg a sárgásnarancsos színű késő középkori–újkorai cserepek a lelőhely északi oldalán fordultak elő nagyobb számban. A kevés számú őskori töredék és 2 kova megfigyelhető sűrűsödés nélkül jelentkezett. A leletek közt egy salakdarab is van. Elképzelhető, hogy Ny-i irányban is szélesedik a lelőhely, azonban a dombtető felé csak téglatöredékeket találtunk.

Petendpuszta: 1983 nyarán a Nagyrécsétől Gáspár-hegyre vezető dűlőút megszüntetésének földmunkái során emberi csontokat és téglákat fordított ki a munkagép az Aranyosi-táblában. Akkori helyszíni szemlénken megállapítottuk, hogy egy téglából és homokkőből épült középkori templomot és a körülötte lévő temetőt bolygattak meg. Ellenőrző terepbejárást 1984 márciusában végeztünk. Az elegendő felszínű középkori templom helye (718. sz. lh.) 2003-ban is jól látszik a domb legmagasabb pontján. Az ettől K-re, illetve DK-re nyúló dombhatárt és erős déli lejtőjét jártuk be. A friss gabonavetésben nagyon sok Árpád-kori és késő középkori

edénytöredék, feketés foltok és átégett részek jelezték a középkori falu helyét. Különösen a déli lejtő felső harmadában mutatkoztak intenzívebben a településnyomok. A domb tetején, a templom helyétől K-i irányban kb. 300 m hosszan volt észlelhető a középkori falu nyoma. Ugyanitt a dombtetőn szórványos őskori cserepetet is gyűjtöttünk. Az Árpád-kori cserepek inkább a domb keleti, enyhébb lankáján helyezkednek el. A domb keleti lábánál az őskori cserepek sűrűsödtek, a zömében jellegtelen edénytöredékek valószínűleg a balatoni kultúra emlékei. A középkori templom körül kis árok nyoma látszik, amely lehetséges, hogy a középkori And falu erődített templomának nyoma.

Péterfai-dűlő: A falu DNy-i részén, az egykori halastó (a Bakónaki patak kiszélesedő ártere) nyugati partján emelkedő dombháton, nagy kiterjedésű és különböző korú település nyomaira bukkantunk (715. sz. lh.). Az újkőkori lengyeli kultúra cserepei inkább a 174-es magaslati ponttól délre kerültek elő, míg az Árpád-kori és a 15–16. századi edénytöredékek 450×200 m kiterjedésű területen. A dombtetőn két késő középkori vaskést is találtunk a szántásban.¹⁷ A középkori Péterfa falu templomának nyomát azonban nem tudtuk megfigyelni.

Sárszegi-patak, Ny: A belterületől DK-re, a Sárszegi-patak nyugati partjára lejtő dombon, 250×140 méteres területen sok edénytöredéket (közelebről meg nem határozható őskor, római kor, Árpád-kor) lehetett gyűjteni az őszi vetésben. A lelőhely (723. sz.) minden bizonnyal folytatódik a szántást északról határoló erdőben is, ahol a sűrű aljnövényzet miatt terepbejárást nem tudtunk végezni.

Sárszegi-patak, K: A falu határának északi szélén, a Sárszegi-patak keleti partjára lejtő dombon, a zalasárszegi gyümölcsös területén a rossz megfigyelési körülmények ellenére sok edénytöredéket (közelebről meg nem határozható őskor, valamint zömmel Árpád- és késő középkor) lehetett gyűjteni a felszínen. Az ÉK–DNy hossz tengelyű lelőhely (724. sz.) kiterjedése kb. 550×120–160 m. Mivel még a gyümölcsös nyugati szélén épített kerítés belső oldalán ásott vízelvezető árokban is találtunk néhány cserepet, feltehető, hogy a lelőhely a kerítés Ny-i oldalán, a kukoricásban is folytatódik.

Tüskevári-dűlő: A mai 7-es út és a vasútvonal közötti Tüskevári-dűlőben, közelebb az úthoz, egy nyugati domboldalon kb. 200×150 méteres területen (717. sz. lh.) nagyon szórványosan jelentkező őskori, Árpád-kori és késő középkori cserepetet találtunk. A területen jelenleg tarló van, így a megfigyelési lehetőség minimális.

KVASSAY JUDIT – HORVÁTH LÁSZLÓ –
SZÁRAZ CSILLA – FRANKOVICS TIBOR

276. Nagyszékely, Stakop-dűlő

(Tolna megye) Kő

Nagyszékely határából három különböző híradás is megemlékezik egy-egy, látszólag különböző középkori templomhelyről, közülük azonban napjainkban egyik dűlőnév sem ismert. Kimutatható, hogy az Egyed Antalnál 1829-ben Kőfejpuszta, a Pesty Frigyesnél 1865-ben Sósdomb és az 1997-es megyei kézikönyvben Ráctemplom néven szereplő templomhely ugyanarra a lelőhelyre vonatkozik: a nagyszékelyi határ Udvarival szomszédos, D-i részén fekvő mai Stakop-dűlő környékével feleltethető meg, ahol a földrajzi névgyűjtés szerint is templom állt régen. A falut a környéken található Báni-kezdetű földrajzi nevek alapján hihetőleg Bánának hívták.

2003. április 19-én végeztem terepbejárást a területen. A táj az 1:10000-es térképen ábrázolthoz képest némiképp megváltozott, az erdő rovására csökkent a szántott terület aránya. A Nagyszékelyből D felé vezető földesúttól Ny-ra, a Báni-patak É-i oldalán fekvő meredek domboldalon a cserjés-bozótos növényzet miatt kutatni nem lehet, ezt egyébként a megtelepedésre alkalmatlan domborzati viszonyok feleslegessé is teszik. A patak É-i partján húzódó keskeny, 50–100 m széles, száraz szántáscsík jó megfigyelést biztosított: a patakon Udvari felé átvezető híd közvetlen közelében, kb. 50 m hosszan találtunk középkori leleteket egy nagyobb szürke foltban, de a telepnyomok Ny felé tovább nem folytatódtak. A hídtól K-re, a többnyire szintén meredek, bozótos domboldal aljában (Báni-rét) a szántáscsík rétegen folytatódik; középkori cserepeteket vakondtúrásokból is gyűjtöttem, majdnem a patakba É-ről folyó kis mellékéig.

Építési törmeléket a leírt, enyhe emelkedésű domboldalon nem találtam; templomépítésre a dombvonulat felső, a faluhely teljes hosszában beerdősült oldalának K-i, kevésbé meredek része látszik alkalmasnak. Az eléggé sűrű, bodzás-akácus erdőben nem találtam további jelenségeket.

K. NÉMETH ANDRÁS

277. Nári, Sósúti-dűlő

(Vas megye) Á

Az érintett területet a terepbejáráshoz alkalmas időben 2003. szeptember 30-án tekintettük meg Derdák Ferenc geodétával és Kiss Krisztina adattárossal. A Nári Ny-i településrészen jelölt új telekkiosztások szinte teljes területe növényzettel fedett volt, kivéve a terület nyugati végében, a hrsz.: 050/9–10 parcellákon, ahol a gyűjtött Árpád-kori kerámia alapján az adott időszakban megtelepedéssel számolhatunk (1. lelőhely, Sósúti-dűlő).

A telekkiosztások területének többi részén a fenti telepnyom kelet felé folytatódhat, valamint újabb lelőhelyek előkerülése (pl. temető) is várható.

KISS PÉTER

¹⁷ A leletek a nagykanizsai Thúry György Múzeum Régészeti gyűjteményében a 79.82.1–14. leltári szám alatt találhatók.